

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

15 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nadejda Toma,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Anatolie Țurcan, Elena Cobzac,

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de inculpatele Bojic Elena, Grozavu Ludmila și avocatul acesteia Ciocanu Aliona, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Bojic Elena Xxxx,

născută la xxxx, originară din r-nul Xxxx, s. Xxxx, domiciliată până la reținere în r-nul Xxxx, s. Xxxx.

Grozavu Ludmila,

născută la xxxx, originară și domiciliată până la reținere în r-nul Xxxx, s. Xxxx,

Latiș Eremei Xxxx,

născut la xxxx, originar și domiciliat în r-nul Xxxx, s. Xxxx

și

Roșca Ion Xxxx,

născut la xxxx, originar și domiciliat în r-nul Xxxx, s. Xxxx.

Date referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 03.02.2014 – până la 23.11.2016 (instanța de fond);
2. de la 19.12.2016 – până la 22.11.2017 (instanța de apel);
3. de la 01.02.2018 – până la 15.05.2018 (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia din 23 noiembrie 2016, au fost condamnați:

- *Grozavu Ludmila* în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal la 5 ani închisoare, fără amendă și în baza art. 188 alin. (3) lit. d) Cod penal la 10 ani închisoare.

În temeiul art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, definitiv i-a fost stabilită pedeapsa de 12 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei.

- *Bojic Elena* în baza art. 186 alin. (2) lit.d) Cod penal la 2 ani închisoare și în baza art. 188 alin.(3) lit.d) Cod penal la 10 ani închisoare.

Potrivit art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, definitiv i-a fost stabilită pedeapsa de 11 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei.

Prin aceeași sentință au fost condamnați Prisacari I., Latiș E., Roșca I., Romanciuc V. în privința căruia cauza nu se examinează.

S-a încasat de la Bojic E. în beneficiul lui Mansurov B. prejudiciul material în sumă de xxxx lei.

S-a dispus încasarea în mod solidar de la Bojic E., Grozavu L. și Latiș E. în beneficiul lui Mansurov B. prejudiciul material în sumă de xxxx lei, prejudiciul moral în sumă de xxxx lei și cheltuielile de judecată în beneficiul statului în sumă de xxxx lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Bojic Elena, la 30 decembrie 2013, în timpul zilei, aflându-se în gospodăria concubinului său, Mansurov Batîr, locuitor al r-lui Xxxx, s. Xxxx, având acces liber, a sustras pe ascuns din casă bani în sumă de 1500 euro, care potrivit cursului valutar 1 euro constituia 18,1129 lei, un telefon mobil de modelul „LG” la preț de 3000 lei, un navigator la prețul de 3000 lei, aparat de fotografiat de model „Poloroid” cu prețul de 1000 lei, astfel cauzându-i părții vătămate un prejudiciu considerabil în sumă totală de 34 169, 35 lei.

Tot ea, la 04 ianuarie 2014, aproximativ la ora 22⁰⁰, prin înțelegere prealabilă cu Grozavu L., Prisacari I., Latiș E. au pătruns în gospodăria lui Mansurov B., din s. Xxxx, r-nul Xxxx și amenințându-l cu omorul, i-au aplicat lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului, l-au lovit cu o sticlă, cu un ciocan și topor în regiunea capului, cauzându-i leziuni corporale ușoare, care au provocat dereglarea sănătății de scurtă durată, l-au imobilizat, legându-l cu lipici de un scaun și i-au cerut transmiterea banilor pe care acesta îi păstrează la domiciliu. Primind refuzul, l-au maltratat în continuare și l-au înțepat cu cuțitele în regiunea toracelui, apoi au percheziționat domiciliu și din interior au sustras bunuri materiale și bani în sumă de 22000 ruble rusești, care potrivit informației prezentate de „FinComBank” SA, filiala nr.16 Drochia, 1 rublă constituia 0,3936 lei și 1650 lei, două cartele de la „Sberbank” și „Alfabank” Federația Rusă cu bani în cont, astfel cauzându-i lui Mansurov B. un prejudiciu

considerabil în sumă totală de 24 159,2 lei.

Grozavu Ludmila având o înțelegere prealabilă cu Prisacari I. și Roșca I., la data de 02 august 2012, aproximativ la orele 05³⁰, aflându-se pe str. Xxxx, mun. Xxxx, aplicând violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei, manifestată prin aplicarea multiplelor lovituri cu pumnii și picioarele pe corpul lui Bușanschii D., care conform raportului de expertiză medico-legală nr.114D din 13.07.2013, i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare, după care l-au deposedat de bunuri și anume au sustras în mod deschis o geantă bărbătească din piele la preț de 300 lei, în care se aflau bani în sumă de 500 lei, telefon mobil de model "Nokia 1616" de culoare neagră la preț de 450 lei, carnet de culoare roșie la preț de 50 lei și pașaport străin care nu prezintă valoare materială, ce aparținea victimei, cauzându-i, astfel, părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile în suma totală de 1300 lei.

Tot ea, la 04 ianuarie 2014, aproximativ la ora 22⁰⁰, prin înțelegere prealabilă cu Bojic E., Prisacari I., Latiș E., la inițiativa lui Bojic E., au pătruns în gospodăria și domiciliul lui Mansurov B., din s. Xxxx, r-nul Xxxx și amenințându-l cu omorul, i-au aplicat lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului, lovindu-l cu o sticlă, un ciocan și topor în regiunea capului, cauzându-i leziuni corporale ușoare, care au provocat dereglarea sănătății de scurtă durată, l-au imobilizat, legându-l cu lipici de un scaun și i-au cerut transmiterea banilor pe care acesta îi păstrează la domiciliu. Primind refuzul, l-au maltratat în continuare, înțepându-l cu cuțitele în regiunea toracelui, apoi au percheziționat domiciliu de unde au sustras bunuri materiale și bani în sumă de 22000 ruble rusești, care potrivit informației prezentate de „FinComBank” SA, filiala nr.16 Drochia, 1 rublă constituia 0,3936 lei și 1650 lei, două cartele de la „Sberbank” și „Alfabank” F.Rusă cu bani în cont, astfel cauzându-i lui Mansurov B. un prejudiciu considerabil în sumă totală de 24 159,2 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Ciocan A. în numele inculpatei Grozavu L., care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe toate capetele de învinuire, deoarece fapta nu a fost săvârșită de ea.

A indicat că instanța de fond incorect a stabilit pedeapsa penală, contrar prevederilor legale și circumstanțelor stabilite în cadrul examinării cauzei.

Vinovăția lui Grozavu L. în baza art. 187 alin.(2) lit.b),e),f) Cod penal nu a fost dovedită, iar sentința de condamnare este bazată doar pe declarațiile și presupunerile părții vătămate.

Astfel, în cadrul confruntării între victima Bușanschii D. și Grozavu L.,

primul a declarat că nu o recunoaște pe inculpată, dar după voce crede că este fata care la 02.08.2012 împreună cu Prisacari I. și încă o persoană care l-au bătut, au sustras geanta. Grozavu L. a relatat că nu îl cunoaște pe Bușanschii D. și că nu a discutat cu acesta.

Ulterior, în cazul audierii lui Bușanschii D. în calitate de parte vătămată la 05.02.2014, a depus alte declarații comunicând că a fost lovit de cei 2 băieți, băiatul cel mai slab a încercat să-i smulgă gentuța, care s-a rupt de la curea și a căzut jos, domnișoara a ridicat geanta și a început să-i aplice lovituri cu picioarele, sărind pe el cu picioarele când acesta era la pământ.

Prin urmare, declarațiile victimei urmează a fi apreciate critic, deoarece la fiecare etapă își schimbă depozițiile.

Nu este de acord nici cu raportul de expertiză medico-legală nr.114 din 13.07.2013 în privința lui Bușanschii D., care a fost efectuat peste o perioadă de un an de la momentul conflictului.

Totodată, nu și-a găsit confirmare nici agravanta - cauzării prejudiciului considerabil victimei Bușanschii D., or, nici ultimul nu a declarat că i s-a cauzat daune în proporții considerabile. Mai mult că, victima a declarat în scris că nu are careva pretenții față de nimeni.

Referitor la învinuirea adusă în baza art. 188 alin.(3) lit.d) Cod penal a menționat că sentința s-a bazat pe faptul că Grozavu L. s-a aflat în gospodăria lui Mansurov B., însă nici în cadrul urmăririi penale, cât și cercetării judecătorești probe pertinente, concludente și utile în probarea învinuirii aduse nu au fost administrate. Învinuirea adusă este eronată și bazată doar pe presupuneri.

Inculpata la data reținerii în ianuarie 2014 era angajată în câmpul muncii, avea în arendă un loc în piață, unde vindea. Potrivit caracteristicii de la locul de trai, este caracterizată pozitiv, are la întreținere 3 copii minori, fără antecedente penale.

Astfel, Grozavu L. nu a avut nici un motiv de a săvârși infracțiunea, or motivul și scopul tâlhăriei sunt calificate ca unele care urmăresc profitul, iar aceasta nu a avut necesitatea nici unui profit. Nici o probă din materialele cauzei nu demonstrează că inculpata ar fi avut vre-o înțelegere prealabilă cu Bojic E., Prisacari I. și Latiș E. cu scop de pătrundere în gospodăria și domiciliul lui Mansurov B., amenințându-l cu omorul, aplicându-i lovituri victimei, maltratarea acestuia, sustragerea bunurilor. Nu este clar când a avut loc, cum s-a manifestat, în ce mod, unde a avut loc, înțelegerea prealabilă cu cei trei de a săvârși fapta infracțională incriminată.

Acuzarea a formulat învinuirea declarativ, fără a demonstra că inculpata cunoștea că victima Mansurov B. locuiește singur și că are bani. Acestea fiind

presupunerii neverificate din partea acușării, deoarece părțile nici nu se cunoșteau și niciodată anterior nu s-au văzut. Multe din bunurile declarate de partea vătămata că ar fi fost sustrase de la acesta de fapt, în ziua cercetării la fața locului erau în casa victimei, fiind criticabil faptul că cu fiecare plângere partea vătămata înaintează mai multe pretenții materiale nejustificabile față de inculpați.

Din materialele cauzei nu se probează intenția lui Grozavu L. la săvârșirea tâlhăriei și de a-i cauza părții vătămata suferințe fizice sau psihice, precum nici intenția de a-i cauza leziuni corporale, de fapt aceasta nici nu a făcut-o.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 noiembrie 2017, a fost respins, ca nefondat apelul declarat de avocat în numele lui Grozavu L.

5. Instanța de apel a constatat că prima instanță obiectiv și sub toate aspectele, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, a examinat și apreciat probele administrate în cauză, care dovedesc cu certitudine vinovăția lui Grozavu L. în săvârșirea infracțiunilor imputate, corect a stabilit circumstanțele de fapt și vinovăția inculpatei.

Astfel, instanța a respins argumentele avocatului privind lipsa unei înțelegeri prealabile cu celelalte persoane îndreptate spre pătrunderea în gospodărie străină, aplicarea loviturilor victimei, maltratarea victimei, sustragerea bunurilor, deoarece aceste motive contravin declarațiilor date de Grozavu L. în calitate de bănuț și învinuit, precum și sunt contradictorii circumstanțelor cauzei și declarațiilor părții vătămata Mansurov B., inclusiv și declarațiilor date de Latiș E. Mai mult, aceste argumente nu pot fi admise ținând cont și de comportamentul lui Bojic E., care nu a pătruns în casă, anume pentru a nu fi recunoscuți infractorii, circumstanțe care confirmă înțelegerea prealabilă anume în comiterea atacului tâlhăresc.

Cât privește probele nominalizate de către avocat în cererea de apel care urmează a fi apreciate critic, instanța de apel a conchis că aceasta este opinia apărării de a denatura probele, or, probele analizate și apreciate coroborează între ele și confirmă vinovăția lui Grozavu L.

De asemenea, instanța a conchis că măsura de pedeapsă a fost aplicată legal și corect de către instanța de fond, care nu contravine legii, ținând cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, precum și de gravitatea faptei penale, urmările prejudiciabile, motivul săvârșirii infracțiunii, persoana celui vinovat, comportamentul inculpatei în timpul examinării cauzei, fără antecedente penale.

6. Împotriva deciziei nominalizate au declarat recurs inculpatele Bojic El.,

Grozavu Ludmila și avocatul acesteia Ciocanu A., care au solicitat:

- inculpata Grozavu L., care fără a invoca vre-un temei de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) CPP, solicită casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

În argumentarea recursului a indicat că instanța de apel i-a stabilit pedeapsa contrar prevederilor legale.

Infrațiunea prevăzută de art. 187 alin.(2) lit.b),e),f) Cod penal nu a fost dovedită, iar decizia de condamnare este bazată în exclusivitate pe declarațiile părții vătămate. Nu au fost administrate probe pertinente și concludente care ar demonstra vinovăția sa.

Referitor la infrațiunea de tâlhărie a indicat că învinuirea adusă este bazată pe presupuneri și pe faptul că ea sa aflat la acel moment în gospodăria părții vătămate. Însă, ea era angajată în câmpul muncii și avea în arendă un loc în piață unde vindea. Astfel, nu avea nici un motiv de a comite infrațiunea în baza art. 188 alin.(3) lit.d) CP. Nici o probă nu demonstrează că ar fi avut vre-o înțelegere prealabilă cu Bojic E., Prisăcari I., Latiș E. cu scopul de a pătrunde în gospodăria străină, aplicarea loviturilor, maltratarea victimei, inclusiv și sustragerea bunurilor.

Acuzarea a formulat o învinuire declarativă, fără a aduce dovezi că ea îl cunoștea pe Mansurov B., care locuia singur, precum și că avea bani. Multe din bunurile materiale declarate de partea vătămată că au fost sustrase, în timpul cercetării la fața locului au fost găsite în casa victimei. Consideră, că calificarea acțiunilor au fost făcute incorect și eronat, deoarece cruzimea deosebită demonstrează intenția făptuitorului de a cauza victimei suferințe fizice și psihice, însă nu este probată intenția ei de a săvârși infrațiunea și de a cauza victimei suferințe sau leziuni corporale.

Totodată, urmează a fi apreciate critic declarațiile părții vătămate Bușanshii D., care în urma confruntării a relatat că nu o cunoaște pe Grozavu L., iar ulterior și-a schimbat depozițiile.

Declarațiile martorilor urmează a fi interpretate în favoarea sa, deoarece din relatările făcute s-a constatat că a văzut cum doi băieți fugeau și acolo se afla și o domnișoară, însă nimeni nu a putut explica ce acțiuni întreprindea fata.

- avocatul Ciocanu A. și inculpata Grozavu L., care invocând temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin.(1) pct.6), 8), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei hotărâri de achitare pe toate capetele de învinuire, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infrațiunii.

În argumentarea recursului au indicat că probele cercetate și puse la baza

învinuirii au fost apreciate de instanțe unilateral și neobiectiv.

La judecarea cauzei lui Grozavu L. nu a fost respectat principiul contradictorialității prevăzut de art. 24 CPP.

Instanța de apel a reținut declarațiile părții vătămate Mansurov B. depuse la urmărirea penală, care diferă de cele depuse în instanța de fond în special în privința acțiunilor comise de Grozavu L.

Din materialele cauzei nu rezultă că inculpata l-ar fi atacat pe Mansurov B., cu deosebită cruzime, precum și că ar fi aplicat violență în privința victimei.

Astfel, pentru a-i incrimina inculpatei infracțiunea de tâlhărie cu deosebită cruzime aceasta ar fi trebuit să fi întreprins ceva în privința lui Mansurov B., or, din declarațiile părții vătămate rezultă că Grozavu L. nu a vorbit cu el, nu l-a întrebat nimic și nu a aplicat nici un fel de acțiuni în privința lui.

Totodată, nu a fost dovedită nici vinovăția asupra învinuirii aduse în baza art. 187 alin.(2) lit.b),e),f) Cod penal, deoarece nu este concretizat cine a aplicat violență în privința părții vătămate.

La fel, a indicat că instanța de fond greșit a soluționat cauza în latura civilă, fără a se baza pe careva probe, astfel nefiind de acord cu încasarea în mod solidar de la inculpați a prejudiciului material în sumă de 24 159 lei și a prejudiciului moral de 30 000 lei, or, la materialele cauzei nu sunt anexate acte care ar confirma că partea vătămată a suportat careva prejudiciu material în urma acțiunilor comise de Grozavu L., iar bunurile care au fost sustrate de Prisacari I. și Bojic E. i-au fost restituite, precum și prejudiciul moral dispus spre încasare este unul inechitabil și neproporțional, luând în considerare starea materială și familială a inculpatei, coraportate la suferințele fizice și psihice invocate de victimă.

Recurenții nu sunt de acord nici cu suma încasată în mărime de 114 lei în mod solidar de la inculpați referitor la cheltuielile judiciare, considerând că instanța nu a motivat în nici un fel temeiul legal de încasare a acestuia.

Astfel, potrivit art. 227 alin.(3) CPP, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Prin urmare, aceste sume sunt pentru efectuarea unor acte procesuale, care constituie o măsură procesuală ce ține de administrarea probatoriului și formularea învinuirii.

Sumele suportate în urma efectuării expertizelor în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatei, reprezintă sume care urmează a fi achitate din bugetul de stat, astfel urmează a fi respinsă încasarea acestei cerințe de la Grozavu L.

- inculpata Bojic E., care, fără a invoca vre-un temei de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel cu

remiterea cauzei la rejudecare.

A invocat că la 23 ianuarie 2018 a fost reținută de către colaboratorii de poliție al or. Drochia și la moment se deține în Penitenciarul nr.7-Rusca.

Cauza penală a fost examinată în instanța de apel în lipsa ei și dânsa nu a cunoscut că cauza urmează să fie examinată în apel.

A fost învinuită în ceia ce nu a comis și regretă că s-a legat cu astfel de persoane. Ea nu benevol a participat la comiterea infracțiunii și la acel moment era tânără și nu cunoștea ce înseamnă aceasta. La moment regretă foarte mult de cele întâmplate și îi pare rău.

Din motiv că cauza penală în privința ei se află cu alte persoane necunoscute, solicită ca cauza să fie examinată separat.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate, considerându-le inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. Judecând recursurile ordinare declarate și verificând argumentele invocate în raport cu circumstanțele cauzei Colegiul lărgit consideră că recursul declarat de Bojic E. urmează a fi respins, iar cel al inculpatei Grozavu L. și avocatului acesteia admise, din următoarele considerente.

Cu referire la recursul ordinar declarat de inculpata Bojic E.

Art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală, prevede că, nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora persoanele indicate în art. 401 nu au folosit calea apelului, dacă legea prevede această cale de atac.

Potrivit acestei norme, rezultă că pentru ca o parte să poată ataca cu recurs ordinar o hotărâre judecătorească, aceasta urma să o conteste anterior prin căile ordinare de atac.

Sentința Judecătoriei Drochia din 23 noiembrie 2016 nu a fost atacată de către inculpata Bojic Elena cu apel în termenul prevăzut de lege și, prin urmare, a devenit irevocabilă.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Colegiul penal constată că inculpata în recursul declarat nu invocă nici un temei de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, însă a menționat că a fost învinuită pe nedrept, în ceea ce nu a comis, cauza penală a fost examinată în instanța de apel în lipsa sa, ea nu a cunoscut că dosarul se află pe rol la Curtea de Apel, în legătură cu ce solicită casarea hotărârii instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de

apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Articolul 430 Cod de procedură penală, prevede expres cerințele față de cererea de recurs, indicând elementele obligatorii. Elementele de bază sunt conținutul și motivele recursului prin care, se precizează și se solicită cerințele procesuale în fața instanței de recurs.

Din conținutul art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală rezultă că motivarea recursului împotriva hotărârii instanței de apel este obligatorie, iar potrivit art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, în cererea de recurs trebuie indicate temeiurile prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală și motivele recursului cu argumentarea obligatorie a ilegalității hotărârii atacate.

Conform practicii unitare, reglementarea dreptului de a declara recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel reprezintă, din partea titularului, atât un drept procesual de dezvoltare a atribuțiilor prevăzute de lege, cât și o obligație de a formula cererea respectivă în strictă conformitate cu cerințele stipulate în art. 427, 429, 430 Cod de procedură penală.

Inculpata solicită remiterea cauzei la rejudecare, și în acest caz aceasta era obligată prin lege să invoce vreunul din temeiurile pentru recurs stipulate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă nu s-a conformat legii. La etapa recursului ordinar instanța de recurs nu efectuează un control asupra fondului cauzei, ci verifică aplicarea corectă a normelor de drept material și de procedură față de faptele constatate de instanța de fond ori, după caz, de instanța de apel. Această verificare se efectuează numai în limita temeiurilor formulate în recurs.

Deoarece temeiurile pentru recurs ordinar sunt expres și limitativ stipulate în lege, rezultă că motivarea recursului trebuie să se refere numai la acestea, cu indicarea expresă a temeiurilor pe care se întemeiază, astfel recurentul nu a respectat aceste cerințe obligatorii.

Reținând cele nominalizate, Colegiul conchide că recursul ordinar declarat de către inculpata Bojic E. urmează a fi respins, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

*Cu referire la recursurile ordinare declarate de
inculpata Grozavu L. și avocatul acesteia Ciocanu A.*

Drept temei pentru declararea recursului ordinar declarat de inculpata Grozavu L. și avocatul Ciocanu A. în numele acesteia, s-a invocat prevederile art. 427 alin.(1) pct.6), 8), 10) Cod de procedură penală, din care rezultă că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța nu s-a pronunțat

asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau aceasta este expus neclar, sau a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, totodată, cu toate că în alt recurs al inculpatei Grozavu L., aceasta nu face trimitere la vre-un temei de drept, ultima invocă că prin probele prezentate de acuzare nu s-a constatat săvârșirea de către ea a infracțiunilor incriminate precum și nu este de acord cu pedeapsa stabilită, semnalând temeiurile prevăzute la pct.8) și 10) al normei menționate.

Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recursurile declarate, Colegiul penal constată că nici unul din cele nominalizate nu și-a găsit confirmare la examinarea recursurilor.

Potrivit conținutului recursurilor, recurenții contestă hotărârile judecătorești privind condamnarea lui Grozavu L. în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 187 alin.(2) lit.b),e),f) și 188 alin.(3) lit.d) Cod penal, invocând că instanțele nu au dat aprecierea corespunzătoare probelor administrate, la baza soluției de condamnare au fost puse declarațiile părții vătămate care sunt contradictorii, concluzia instanței fiind bazată pe presupuneri, astfel în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunilor imputate, respectiv, solicitând pronunțarea unei hotărâri de achitare.

Prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, celor cercetate în cadrul ședinței instanței de apel și conform materialelor din dosar, ajungând la concluzia că sentința atacată urmează a fi menținută.

Astfel, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Grozavu L. în baza art. 187 alin.(2) lit.b), e), f) și 188 alin.(3) lit.d) Cod penal, să fie întemeiată și legală.

Colegiul penal conchide că argumentele recurenților, referitor la faptul că hotărârile judecătorești sunt ilegale, nefiind confirmate prin careva probe, astfel soluția de condamnare este bazată doar pe declarațiile părților vătămate care au depus declarații contradictorii, sunt neîntemeiate și declarative, care urmează a fi respinse, deoarece nu au suport legal și contravin materialelor cauzei.

În acest sens, instanța reține că, toate probele prezentate și cercetate în mod

legal în cadrul ședinței instanței de fond și de apel au indicat la confirmarea vinovăției inculpatei Grozavu L. în comiterea infracțiunilor ce i se impută, iar temeiuri pentru casarea hotărârii judecătorești lipsesc.

Cât privește afirmația avocatului că declarațiile victimelor Mansurov B. și Bușanschii D. sunt contradictorii, deoarece aceștia la diferite etape a procesului penal au depus depoziții diferite, Colegiul penal reține că depozițiile părților vătămate sunt consecvente, iar faptul că aceștia ulterior fiind audiați suplimentar au relatat unele evenimente și acțiuni care au fost întreprinse de către inculpată față de dâșii, aceasta nu poate fi considerat că ei au depus declarații contradictorii, deoarece ele se completează reciproc. Mai mult că, declarațiile lui Mansurov B. și Bușanschii D. au fost depuse sub jurământ, fiind avertizați de răspundere penală pentru depunerea declarațiilor false, astfel careva temei de a nu crede cele declarate de ei, instanța nu are, or potrivit art. 24 Cod de procedură penală, părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor sale.

Referitor la argumentul autorilor precum că în acțiunile inculpatei lipsește latura obiectivă și subiectivă a infracțiunilor prevăzute de art.187 și 188 Cod penal, Colegiul lărgit reține următoarele:

Obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 187 Cod penal vizează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Excepție constituie ipoteza specificată la lit.e) alin.(2) art. 187 Cod penal, și anume jaful adoptă forma unei infracțiuni complexe. Astfel, obiectul juridic special al infracțiunii are un caracter complex, nominalizat mai sus care face parte din *obiectul juridic principal* și cel *secundar* care îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea corporală a victimei (în cazul aplicării violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei) sau libertatea psihică (morală) când este amenințată persoana cu aplicarea unei asemenea violențe.

Latura obiectivă a infracțiunii are următoarea structură: - fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de luare ilegală și gratuită; - urmările prejudiciabile sub forma de prejudiciu patrimonial efectiv; - legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile și modul deschis.

Latura subiectivă se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă.

Totodată, *obiectul juridic principal* în contextul tâlhăriei sunt relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile. În cazul aplicării violențe periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, *obiectul juridic secundar* îl constituie relațiile sociale cu privire la sănătatea persoanei.

Latura obiectivă a infracțiunii nominalizate constă în două acțiuni: 1)

acțiunea principală, care se exprimă în sustragere; 2) acțiunea adiacentă, atacul săvârșit asupra persoanei, care este însoțit de *violență periculoasă* pentru viața sau sănătatea persoanei agresate și *amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe*.

Din norma art. 188 Cod penal rezultă că, atacul asupra victimei este săvârșit în scopul sustragerii.

Astfel, instanțele judecătorești justificat au constatat săvârșirea de către inculpată a faptelor imputate, aceasta întrunind elementele infracțiunilor de jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile și a tâlhăriei, adică atacatul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate, însoțit de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, săvârșit de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în locuință, cu aplicarea obiectelor folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, cu deosebită cruzime.

Prin acțiunile sale, Grozavu L. împreună cu Roșca I. și Prisacari I., în urma înțelegerii prealabile, aplicând violență nepericuloasă față de victima Bușanschii D., au sustras deschis de la ultimul geanta în care se aflau mai multe bunuri materiale, cauzându-i acestuia prejudiciu în proporții considerabile, precum și tot ea în urma înțelegerii prealabile cu Bojic E., Prisacari I. și Latiș E., la inițiativa lui Bojic E., au pătruns în gospodăria și domiciliu lui Mansurov B., unde l-au amenințat cu omor, aplicându-i lovituri cu pumnii, picioarele peste corp, precum și lovindu-l cu o sticlă, ciocan și un topor în regiunea capului, imobilizându-l, l-au legat cu lipici de un scaun, cerându-i să-i transmită bani. Însă, primind refuz, l-au maltratat, înțepându-l cu cuțitele în regiunea toracelui, după care au sustras mai multe bunuri materiale, cauzându-i victimei prejudiciu material considerabil.

Instanța de recurs consideră ca neîntemeiate argumentele invocate de apărare precum că în acțiunile inculpatei lipsește latura obiectivă și subiectivă a infracțiunilor imputate, or, din declarațiile părții vătămate, și anume a lui Bușanschii D. rezultă că la comiterea tâlhăriei a participat și Grozavu L., astfel, aceștia înțelegându-se între ei, vorbind în limba română pe care victima nu o cunoaște, ceilalți doi inculpați primii au început să-i aplice lovituri, de la care el a căzut și unul din ei a încercat să-i sustragă geanta, care a căzut la pământ. Inculpații continuau să-l lovească, iar Grozavu L. a sustras geanta, după care **și ea i-a aplicat lovituri cu picioarele peste corp, inclusiv și a sărit de câteva ori pe el**. Cele nominalizate de victimă au fost confirmate și de Roșca I. în cadrul

audierii sale în calitate de bănuit, precum și la verificarea declarațiilor depuse la locul infracțiunii, bănuitul arătând locul unde Grozavu L. folosindu-se de faptul că victima a căzut, i-a aplicat lovituri, inclusiv și cu picioarele a sărit peste corpul acestuia (f.d.39,45-50, vol.III).

Totodată, asupra învinuirii în baza art. 188 alin.(3) lit.b) Cod penal, Colegiul conchide juste *declarațiile părții vătămate Mansurov B.*, care sunt în coroborare cu celelalte probe: - *procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 13.01.2014*, potrivit căreia victima a recunoscut persoana cu nr.4, aceasta fiind Grozavu L., recunoscând-o după constituția corpului, ochi, sprâncene, nas, gură; - *procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii*, unde învinuita Grozavu L. a arătat cum au ajuns la domiciliul victimei, odaia unde s-au aflat și servit băuturi alcoolice, cum a lovit victima cu toporul în regiunea capului, odaia unde l-au legat cu lipici și au căutat bani; - *declarațiile martorilor Cucerenco R., Cucerenco A.* care au participat ca asistenți în timpul verificării declarațiilor la locul infracțiunii depuse de Grozavu L., unde ultima benevol a arătat și a declarat cum au avut loc faptele imputate acesteia; - *procesele-verbale de recunoaștere a obiectelor din 15.01.2014, 16.01.2014*, a ceasului de model „Командирские”, a aparatului foto de model Polaroid, telefonului mobil de model LG, navigator, cameră video pentru automobil, curea de piele de culoare neagră, flash cardul Vivo, încărcătoare pentru automobil, ceas din metal alb, ceas de buzunar, automagnitolă de model Hyundai, compresorul electric pentru automobil de model Airline, chipiu de culoare albastră, pantaloni sportivi de culoare albastră închisă, costumul sportiv de model Adidas.

Mai mult ca atât, probele enumerate corespund, fiind confirmate și în timpul confruntărilor din 16.01.2014 între victima Mansurov B. cu învinuitul Latiș E., ultimul explicând că, *Mansurov B. a observat un topor în antreu și a încercat să-l ia, însă Roșca I. văzând, i-a spus lui Ludmila să-l ridice și să-l lovească. Ludmila a luat toporul și la lovit cu spatele acestuia de două ori în regiunea capului, de la ce victima a căzut jos. Apoi, Ludmila s-a dus în odaie să caute bani* (f.d.244-246, vol.I).

În acest sens, instanța reține inclusiv declarațiile inculpatei depuse la urmărirea penală în calitate de bănuită care a relatat că, *cu câteva zile înainte de comiterea infracțiunii de tâlhărie, a fost telefonată de Bojic E., care a rugat-o să vină după ea în s. Xxxx, r-nul Xxxx, deoarece are bani în sumă de 1000 euro pe care i-a sustras de la concubinul său. Ulterior, Bojic E. aflându-se în apartamentul ei închiriat în mun. Bălți, a propus ca să plece toți la concubinul ei în s. Xxxx ca să-l sperie și să-i ia restul banilor, toți au fost de acord, adică ea, Prisacari I., Latiș E. și Bojic E. Ajungând acolo, Bojic E. le-a arătat domiciliul unde locuiește victima Mansurov B. Au intrat în casă,*

unde au servit băuturi alcoolice, după care au comis atacul asupra victimei, aplicându-i lovituri, inclusiv și cu un topor, în regiunea capului, după care a sustras mai multe bunuri materiale și bani, astfel, aceste circumstanțe puteau fi cunoscute doar persoanelor care s-au aflat la locul faptei.

Totodată, cele nominalizate, sunt confirmate și prin raportul de expertiză medico-legală nr.01 „D” din 11.01.2014 potrivit căreia în urma analizei documentelor medicale prezentate pe numele cet. Mansurov B., acestuia i-au fost cauzate leziuni corporale: plagă în regiunea cutiei toracice dreapta, plagă tăiată-scalpată a degetului 4 mâinii stângi, care au fost cauzate de acțiunea unui obiect tăios-ascuțit, posibil în rezultatul loviturilor cu lama unui cuțit în circumstanțele indicate, care se califică ca vătămare ușoară. Precum și plagă contuză a părții pielose a capului, echimozele frunții, pleoapei de sus a ochiului drept, în jurul ochiului stâng, regiunii zigomatice stânga, cutiei toracice, spatelui, regiunii lombare fisierii stânga, coapsei și gambei dreapta, contuzia cutiei toracice, care puteau fi cauzate de acțiunea unor corpuri dure, contondente, posibil în timpul și circumstanțelor indicate, care se atribuie la vătămări ușoare.

Victimei i-au fost aplicate multiple lovituri și leziuni care sunt caracteristice unei maltratări. Leziunile corporale puteau fi cauzate cu ciocanul, precum și toporul prezentat la examinare.

Argumentele apărătorului precum că între Grozavu L. nu a avut loc o înțelegere prealabilă cu ceilalți inculpați, că inculpata nu a aplicat violență în privința părții vătămate Mansurov B., nu a fost confirmat faptul că inculpata cunoștea că victima locuiește singură, neavând motiv de a săvârși infracțiunea, deoarece nu avea nevoie de profit, fiindcă era angajată în câmpul muncii, Colegiul le respinge ca neîntemeiate, aceasta fiind o versiune invocată în scopul apărării și ușurării situației inculpatei, or cele nominalizate mai sus contravin declarațiilor depuse personal de Grozavu L., care a confirmat că la inițiativa lui Bojic E. a fost comisă infracțiunea de tâlhărie, toți inculpații au fost de acord, explicând cum a aplicat lovituri victimei, cunoscând tot de la Bojic E. că victima Mansurov B. se află singur la domiciliu, inclusiv și faptul că banii care i-au sustras au fost întrebuințați la procurarea diferitor produse.

Referitor la temeiul precum că nu a fost confirmat circumstanța agravantă prevăzută la art. 188 alin.(3) lit. d) CP - *cu deosebită cruzime*, instanța de recurs ține să menționeze că, în esență, cruzimea deosebită demonstrează intenția făptuitorului de a-i cauza victimei suferințe de ordin fizic sau psihic, care sunt intense, inutile și prelungite în timp. În speță, inculpații de la început l-au lovit cu o sticlă în cap, apoi l-au apucat de gât amenințându-l cu omorul, aplicându-i nenumărate lovituri victimei cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale

corpului. Însă, nu s-au oprit, dar continuând acțiunile sale, l-au lovit și cu un topor în regiunea capului, după care au început să-l stranguleze, victima pierzând cunoștința. Apoi, revenindu-și acesta era legat la mâini și picioare, iar inculpații insistau ca victima să le de-a bani. Ulterior, fiind înțepat cu cuțitele în regiunea pieptului, după care a fost legat cu lipici de scaun. Astfel, multiplele lovituri și leziuni nominalizate fiind caracteristicele unei maltratări, fapt relatat și în concluzia raportului de expertiză, acestea fiind intense și prelungite în timp.

Lipsit de temei este și afirmația avocatului Ciocanu A., precum că calificativul prevăzut la lit. f) alin.(2) al art. 187 Cod penal - *cauzarea de daune considerabile*, nu și-au găsit confirmarea, deoarece partea vătămată Bușanschii D. nu a declarat că i s-a cauzat daune în proporții considerabile, nici probele administrate nu confirmă aceasta. Mai mult că victima a declarat în scris că nu are nici o pretenție față de nimeni. În acest sens, instanța reține că în cadrul ședinței instanței de fond partea vătămată Bușanschii D. fiind audiat a relatat că i-a fost restituit telefonul mobil cu ecranul deteriorat, iar prejudiciul cauzat constă din 1500 lei pașaportul strain, telefonul mobil și tratamentul. Telefonul îl evaluează la suma de aproximativ 700 lei, banii sustrași în sumă de 500 lei, în total prejudiciul fiind de 4000 – 4500 lei, solicită ca acesta să-i fie restituit, pentru el *prejudiciul este unul considerabil*.

La fel, instanța reține că la dosar este anexată cerere din partea lui Bușanschii D. fiind indicat că prejudiciul material în sumă de 4500 lei a fost restituit și careva pretenții nu are (f.d.83,vol.VII), însă este de menționat faptul că prejudiciul cauzat a fost restituit abia la data de 28.04.2015, adică după ce victima s-a adresat organelor de drept, s-a început urmărirea penală și cauza fiind spre examinare în instanța de fond, or, valoarea prejudiciului urmează a fi apreciat la momentul comiterii infracțiunii și nu după restituirea prejudiciului.

Totodată, instanța conchide ca neîntemeiat argumentul că inculpatei i s-a încălcat dreptul la un proces echitabil, deoarece au fost ignorate cerințele lui Grozavu L. de a fi audiați martorii în ședința de judecată, referindu-se la audierea soției lui Ratușneac S., precum și urmează a fi respinsă ca probă procesul-verbal de audiere a acestui martor, deoarece declarațiile acestuia nu au fost cercetate, în modul stabilit în ședința de judecată.

În acest sens, Colegiul reține că, din materialele cauzei rezultă că la ședința de judecată în instanța de apel din 28.06.2017, avocatul Brînză S. în numele inculpatei Grozavu L. a înaintat un demers de a fi audiați părțile vătămate Bușanschii D., Mansurov B. și martorul soția lui Ratușneac S., relatând că aceasta fiind martorul ocular pe capătul de învinuire a infracțiunii de jaf.

Instanța audiind părțile și ținând cont de opiniile acestora, motivat a

respins demersul înaintat de avocat, pe motiv că un astfel de demers nu a fost înaintat în instanța de apel.

Cât privește argumentul că urmează a fi respins ca probă procesul-verbal de audiere a martorului Ratușneac S., instanța îl consideră ca neîntemeiat, deoarece în cadrul urmăririi penale a fost audiat martorul Ratușneac S., însă declarațiile acestuia nu au fost puse la baza soluției de condamnare.

Astfel, Colegiul reține că inculpatei nu i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil prin faptul că s-a respins demersul privind audierea martorului nominalizat mai sus. Mai mult că, pentru confirmarea elementului de fapt care constituie obiectul probei, au fost administrate suficiente mijloace de probe pertinente și concludente în cauza penală, care dovedesc cu certitudine vina inculpatei Grozavu L., astfel încât contradictorialitatea invocată de recurent nu denotă caracterul ilegal al hotărârilor contestate.

În concluzie instanța de recurs reține că vinovăția inculpatei pe fiecare capăt de învinuire a fost confirmată prin ansamblul probelor administrate, iar argumentele invocate de apărător în apel, au fost minuțios analizate și combătute în decizia contestată.

Ce ține de argumentul că la materialele cauzei nu au fost prezentate probe concludente care ar demonstra vinovăția lui Grozavu L., instanța specifică că chestiunea de apreciere a probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și de apel și nu poate constitui temei pentru recurs, cu excepția cazurilor când instanțele menționate, la aprecierea probelor au admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesuale penale, ce a condiționat comiterea unor erori grave de drept, iar dezacordul unei părți cu aprecierea probelor de către instanțe nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Colegiul penal consideră că în acțiunile inculpatei sunt prezente semnele constitutive ale infracțiunilor imputate, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpată în comiterea infracțiunilor date, nu poate servi temei de achitare, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția lui Grozavu L. în comiterea infracțiunilor nominalizate mai sus.

La fel, instanța de recurs relevă, că recurenții critică hotărârile judecătorești și în partea stabilirii pedepsei, invocând că instanțele incorect au dispus aplicarea celei mai aspre pedepse. Motivele autorilor, precum că instanțele de fond incorect au individualizat pedeapsa și neîntemeiat nu au aplicat altă pedeapsă mai blândă, Colegiul penal le consideră neîntemeiate, or pedeapsa penală, potrivit art. 61 Cod penal, este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare

și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

În corespundere cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, instanța de judecată îi stabilește persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în articolul corespunzător din partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

Colegiul reține că, Grozavu Ludmila a fost condamnată în baza art. 188 alin.(3) lit. d) Cod penal la 10 ani închisoare și în baza art. 187 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal la 5 ani închisoare, fără amendă, pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni fiindu-i stabilită de 12 ani închisoare.

Astfel, instanța de recurs consideră justă concluzia instanței de fond, menținută de către cea de apel precum că scopul educativ și preventiv al pedepsei în privința lui Grozavu L. nu poate fi atins, decât *prin aplicarea pedepsei închisorii pe un termen de 12 ani (în temeiul art. 84 alin.(1) Cod penal)*.

Având în vedere cumulul de împrejurări, Colegiul penal conchide că, pedeapsa aplicată inculpatei de către instanța de fond și menținută de către cea de apel, este echitabilă și în limitele prevăzută de lege, în așa fel încât aceasta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, iar aplicarea unei pedepse mai blânde, poate încuraja pe viitor săvârșirea altor infracțiuni, astfel, decizia atacată se consideră legală și întemeiată.

Totodată, Colegiul penal consideră că recursurile inculpatei Grozavu L. și a avocatului acesteia Ciocanu A. în latura civilă urmează a fi admise.

Astfel, potrivit textului recursurilor declarate, recurenții au invocat ilegalitatea deciziei instanței de apel, pe motiv că instanța de apel nu a verificat legalitatea soluției instanței de fond în partea soluționării acțiunii civile.

Colegiul penal atestă că, motivarea clară, convingătoare și pertinentă a hotărârii constituie o garanție pentru părțile din proces în fața eventualului arbitrar judecătoresc și singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a se putea exercita controlul judiciar.

Motivarea soluției pronunțate de instanța de judecată constituie o îndatorire care înlătură orice aspect discreționar în realizarea justiției, dând părților din proces posibilitatea să-și formeze convingerea cu privire la legalitatea și temeinicia soluției adoptate, iar instanței de recurs elementele necesare pentru exercitarea controlului judecătoresc.

Colegiul reține că potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de

apel, verificând legalitatea hotărârii primei instanței, urmează să se pronunțe și asupra chestiunilor de drept, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă infracțiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal administrativ *ori civil au fost corect aplicate*.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile nominalizate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei.

Astfel, instanța nu a verificat legalitatea soluției instanței de fond în partea soluționării și aplicării normelor de drept civil și anume care a dispus încasarea în mod solidar de la inculpații Bojic E., Grozavu L. și Latiș E. în beneficiul lui Mansurov B. prejudiciul material în sumă de 24 159 lei, prejudiciul moral în sumă de 30 000 lei și cheltuielile de judecată în beneficiul statului în sumă de 114 lei.

Prin urmare, instanța de apel nu a constatat încălcarea admisă, deoarece în cazul în care cererea de reparare a prejudiciului moral a fost înaintată în instanța de judecată către doi sau mai mulți reclamați și prin hotărârea pronunțată aceasta a fost admisă, potrivit legislației în vigoare, *prejudiciul moral, inclusiv și cheltuielile de judecată se încasează aparte dar nu solidar*.

La fel, instanța de apel urma să verifice sentința în latura civilă și în privința inculpatului Roșca I., care nu și-a motivat soluția în acest sens în nici un mod, lipsind argumentarea motivelor pe care se întemeiază soluția adoptată, fapt ce constituie o eroare gravă de drept.

Reieșind din prevederile legale și analizând decizia recurată, Colegiul consideră că instanța de apel nu s-a pronunțat în nici un mod asupra soluției instanței de fond în latura civilă.

În viziunea Colegiului, erorile procesuale admise de către instanța de apel cad sub incidența prevederilor art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, și nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

Potrivit art. 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, ea casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

În speța examinată, Colegiul consideră că decizia instanței de apel în latura civilă urmează a fi casată, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte în aceeași instanță.

Totodată, în prezenta cauză penală au fost condamnați Latiș Eremei și Roșca Ion, care nu au contestat decizia instanței de apel, dar ținând cont de faptul că încălcările stabilite se răsfrâng și asupra acestora precum și de prevederile art. 426 Cod de procedură penală, Colegiul lărgit conchide că prin

extindere decizia recurată urmează a fi casată și în privința acestora.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină seama de motivele indicate în prezenta decizie, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin.(1) pct. (1) pct. 1), pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de inculpata Bojic Elena.

Admite recursurile ordinare declarate de inculpata Grozavu Ludmila și avocatul acesteia Ciocanu Aliona, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 noiembrie 2017 în latura civilă, în cauza penală în privința lui *Grozavu Ludmila*, prin extindere în privința lui *Bojic Elena, Latiș Eremei și Roșca Ion* și dispune rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Celelalte dispoziții ale hotărârii atacate se mențin.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac referitor la rejudecarea cauzei, în rest este irevocabilă, pronunțată integral la 15 iunie 2018.

Președinte

Nadejda Toma

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac